

Én gang til for det offentlige

Dagens klumme: Katrine Basbøll skriver om sine oplevelser som gravid i sundhedsvæsnets kodeordet er papirer, masser af papirer ...

Af Katrine Basbøll

Nogle gange kan man som liberal - eller det der ligner - godt være nervøs for, hvor mange oplysninger der er knyttet til ens CPR-nummer, og hvor mange offentlige myndigheder der via den lille magnetstribe på ens sygesikringsbevis kan få fat i oplysninger om ens økonomiske forhold, arbejds- eller studieforhold eller måske helbredsoplysninger. Denne frygt har jeg også haft, men nu ikke længere i samme omfang ... Eller i hvert fald i en anden form.

Jeg er i den lykkelige situation, at jeg er gravid - og i den forbindelse bliver jeg inviteret mange spændende steder hen: Egen læge, jordemoder, til scanning og meget andet.

Ved det første lægebesøg skulle jeg først ind at tale med sygeplejersken. Hun skulle bruge oplysninger om blodtype, vægt, evt. arvelige sygdomme i familien, evt. ryge- og drikkevaner, blodprocent, min mands cpr-nummer - og herpå udregne en terminsdato. Efter denne lille seance og en tur i venteværelset skulle jeg så ind til lægen - der på trods af, at hun havde samtlige oplysninger fra sygeplejersken på skærmen foran sig, valgte at stille alle de samme spørgsmål. Trods de små 20 minutters ventetid havde hverken min vægt, min blodtype eller andet ændret sig, siden jeg talte med sygeplejersken ... På trods af at hun fik samme svar, og at hun anvendte samme "regneskive" som sygeplejersken, kom hun dog med en terminsdato en dag senere ... Efter endt interview fik jeg en vandrejournal med mig.

Et par uger senere fik jeg indkaldelse til første scanning. Udover indkaldelsen fik jeg 2-3 A4-ark, der skulle udfyldes - igen med oplysninger om blodtype, evt. arvelige sygdomme i familien, min mands cpr-nummer osv. Vel mødt ude på sygehuset konstaterede jeg, at den venlige dame, der skulle scanne mig allerede var i besiddelse af disse oplysninger, da hun også havde adgang til min svangerskabsjournal. Alligevel måtte hun jo hellere få de andre blanketter, som vi havde medbragt. Ud af den ca. halve time vi var der, brugte vi ca. 20 minutter på at gennemgå de oplysninger, de allerede havde ... og vi gik derfra med en tredje terminsdato. Denne er dog retfærdigvis ikke blevet ændret siden.

I sidste uge kom turen så til jordemoderbesøg. Dette havde allerede givet anledning til lidt forvirring, da jeg på grund af en fejl i deres computersystem havde modtaget 3 forskellige indkaldelser til tre forskellige datoer hos tre forskellige jordemødre. Efter at have ringet til jordemodercenteret for at få mysteriet opklaret fik jeg en fjerde tid hos en fjerde jordemoder. Vel fremmødt meddelte jordemoderen mig, at det slet ikke var hende, jeg skulle gå hos, og at hende, jeg skulle gå hos, var på ferie og først kom tilbage om nogle uger. Godt det samme så ... Denne jordemoder valgte så at printe svangerskabsjournalen ud og tage min vandrejournal for herpå at frembringe en ny vandrejournal, som hun valgte at udfylde i hånden! "Lægerne bruger jo nogle helt forkerte. Det må du gerne sige til din læge!" erklærede hun. Og så kørte interviewet igen ... Mit navn, cpr-nummer, bopælsadresse, min mands navn, cpr-nummer osv. osv. Og dette på trods af at hun havde to dokumenter liggende på bordet foran sig, der indeholdt alle disse oplysninger. Også her gik mindst 20 minutter af den halve times konsultation med at afgive oplysninger, hun allerede havde. Der blev dog også lige tid til at lytte til om barnet havde det godt ...

På vej ud af døren modtog jeg en mindre kubikmeter papirer og pjecer om alt fra fødselsforberedelse til amning. Da jeg modtog en såkaldt ammedagbog lød det betuttet fra jordemoderen: "Denne her skulle jeg egentlig udfylde sammen med dig, men det gider jeg ikke." Derpå åbnede hun den og så undrende på den. "De har vist ændret den ...?" Og så var den konsultation slut. Vi er blevet rigere på papir og er rimeligt sikre på, at babyen har det godt - men ellers føles det nu mest, som om det er dem, der har spørgsmålene og os, der har svarene.

På nuværende tidspunkt frygter jeg ikke så meget, at nogen i det offentlige kunne finde på at misbruge de oplysninger, der foreligger om mig. Jeg frygter i højere grad om de kan finde ud af at bruge oplysningerne overhovedet.

Om en måneds tid skal jeg igen til jordemoder - og denne gang skal jeg medbringe en ny blanket med oplysninger om mit og min mands navn, bopælsadresse og cpr-nummer ...